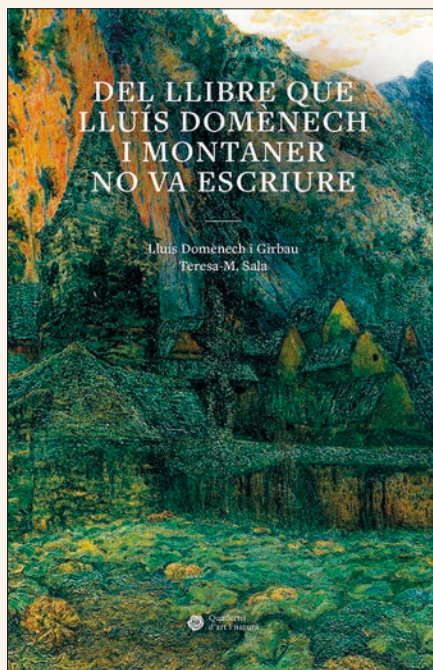


CRÍTICA LITERÀRIA

L'art romànic a Catalunya



**FRA VALENTÍ SERRA
DE MANRESA**
Caputxí



**LLUÍS DOMÈNECH I GIRBAU i
TERESA-MONTSERRAT SALA**

*Del llibre que Lluís Domènech i
Montaner no va escriure*
Edicions de la Universitat de
Barcelona, 2023, 110 pàg.

Dins de la col·lecció Quaderns d'Art i Natura que edita la Universitat de Barcelona amb el propòsit de relacionar imatges i textos vinculats al món de la naturalesa, s'acaba de publicar aquest recull de textos inèdits. Van acompanyats d'una selecció d'imatges escollides pels autors del conjunt de materials que el prestigiós arquitecte Lluís Domènech i Montaner (1849-1923) havia aplegat per tal d'elaborar un estudi sobre l'art romànic a Catalunya, que no arribà a publicar. L'havia articulats a partir de les observacions que realitzà entre els anys 1901 i 1906 dels paisatges, monuments i vestigis de la Catalunya medieval a partir d'uns viatges d'estudi —ben preparats i de gran seriositat científica— realitzats amb l'objectiu de conèixer a fons edificis medievals. Foren l'anada al monestir de Sant Pere de Rodes, a l'Alt Empordà; els viatges a Sant Pere del Burgal i Santa Maria d'Àneu i altres esglésies del Pallars Sobirà; a la Vall de Boí, a l'Alta Ribagorça, on estudià les esglésies de Barruera, Durro, Erill la Vall, Boí i Taüll, i l'excursió científica efectuada el 1905 a Sant Pere de Montgrony, al Ripollès.

L'interès per estudiar els edificis romànics en el seu context geogràfic, humà, social i constructiu marcà les diverses sortides de recerca pels indrets de la Catalunya romànica que Lluís Domènech i Muntaner programà amb els seus alumnes de l'Escola d'Arquitectura, i que comptaren amb la possibilitat de reproduir tècnicament les imatges, de tal manera que l'arquitecte s'havia de convertir en fotògraf. Tal com ho expressen els autors del llibre, “si el dibuix era la manera d'observar i de sintetitzar els trets essencials de les coses, la fotografia, sens dubte, va revolucionar la forma de representar i conèixer la realitat” (p. 29). Aquesta edició ens permet d'aproximar-nos a la mirada que Domènech i Montaner donà a l'art romànic inserit en el seu paisatge i marc natural. ■

UN NOU LLINDAR

Una nova primavera!

La Pasqua de Jesús, superació definitiva de les pobreses i les injustícies més radicals, ens fa adonar que la fe cristiana no pot ser el descans dels qui viuen tranquils sense estimar, al marge dels problemes que la humanitat viu cada dia i que la gent pateix. Tot al contrari: la fe cristiana ha de ser el fonament i el motor de la nostra entrega generosa als altres, sempre amb un amor que arriba a ser misericordiós. La fe no és opi ni narcòtic, sinó estimul i força per fer de la nostra terra una terra de germans, mentre peregrinem cap a la meta definitiva. Sabem que Jesús ens acompanya i ha dit que sempre serà amb nosaltres.

Pasqua significa “pas”, canvi qualitatiu d'una situació de precarietat a una altra de plenitud. Ens anima molt escoltar que “cada fill de Déu és un vencedor del món”

(cf. 1Jn 5,4-5), quan sabem que hem nascut d'Ell i que amb Crist Ressuscitat és possible néixer a la confiança d'una nova primavera per a l'Església i per a la societat, precisament en un moment en el qual tenim veritable necessitat de transformar la nostra visió de les coses i treballar perquè canviïn a millor. Ho esperen els més pobres, aquells als quals, a l'hora de compartir, els afecta més la manca de recursos i la insolidaritat.

L'autèntica fe en Crist, el Fill de Déu, és la que ens obre nous horitzons per introduir en les coordenades de la nostra història i en tots els àmbits de la nostra societat els valors de l'Evangelí. Preguem perquè, fins i tot en els llocs on hi ha més violència, els recursos necessaris per viure arribin i se superi la venjança, l'odi i els interessos econòmics que ho impedeixen. Que l'amor arribi a l'extrem de la misericòrdia i del perdó.

SEBASTIÀ TALTAVULL ANGLADA

Bisbe de Mallorca